

MAŁOLATEK

SP 18
W KIELCACH

NR 14
CZERWIEC 2018

GAZETKA SZKOLNA UCZNIÓW KLAS 1-3
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 18 W KIELCACH
ZESPÓŁ REDAKCYJNY PROWADZI PANI TAMARA MACHNIK
REDAKCJA JĘZYKOWA - PANI LUCYNA GÓRNIAK

WYWIAD

„MOJA PRZYGODA Z RADIEM”

17.05.2018 roku uczniowie kl.3c przeprowadzili wywiad z uczniami kl.3a: Amelią Chudyką, Wiktoorem Domańskim, Mateuszem Jędrzejczykiem, Patrycją Lasotą, Igo-rem Szczepaniakiem i Emilią Ziębą.

Uczniowie kl.3c: Cześć. Czy to prawda, że można was usłyszeć w radiu?

Uczniowie kl.3a: Cześć. Tak, to prawda.

U. kl.3c: Czy możecie nam opowiedzieć o waszej przygodzie z radiem?

U. kl.3a: Chętnie odpowiemy na wasze pytania.

U. kl.3c: W jakim radiu i kiedy można posłuchać waszych wypowiedzi?

U. kl.3a: Audycja z naszym udziałem jest codziennie rano o godzinie 8.00 w Radiu eM Kielce. A o godzinie 13.00 jest powtórka.

W 1991 r. porucznik *Wilk* został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari. Jest to order za odwagę i męstwo w czasie walki.

Po zakończeniu wojny, wiosną 1945 r. ojciec Zbyszka odnalazł zbiorowy grób, w którym został pochowany jego syn. Potem zwłoki Zbigniewa Kruszelnickiego zostały przeniesione na Stary Cmentarz w Kielcach, a następnie na Cmentarz Partyzancki. W Miedzianej Górze stoi obelisk upamiętniający śmierć partyzantów.

Uczniowie naszej szkoły opiekują się grobem na Cmentarzu Partyzanckim w Kielcach i obeliskiem na Miedzianej Górze. Przy wejściu do szkoły na parterze znajduje się tablica upamiętniająca naszego patrona oraz obraz przedstawiający jego ostatnią walkę.

Na początku wojny Zbyszek wraz z rodziną przeprowadził się do Kielc. Przyjął konspiracyjny pseudonim – *Wilk*. W 1942 roku ukończył w Warszawie tajną Szkołę Podchorążych, czyli szkołę wojskową i ukończył prawie powojnę studiów politechnicznych na wydziale mechanicznym. Jako podchorąży walczył w oddziale partyzanckim, odznaczając się wielką odwagą. Potem został dowódcą oddziału. Partyzanci rozbrajali żołnierzy niemieckich na terenie Kielc, aby zdobyć broń i atakowali niemieckie pociągi. Akcjami zawsze dowodził *Wilk* przebrany w mundur niemieckiego oficera, ponieważ bardzo dobrze znał język niemiecki.

U. kl.3c: Czy wasze rodziny i wasi koledzy z klasy wiedzą o waszej radiowej przygodzie? Kto najbardziej interesuje się tymi audycjami? Czy rozmawiacie o tym w szkole?

U. kl.3a: Moja mama zawsze słucha tego, co mówimy. Moja też. A moja mama słucha w pracy i jest bardzo dumna ze mnie. Czasem słuchamy radia razem z całą klasą w szkole. Nasza pani wychowawczyni zawsze się interesuje audycjami, w których bierzemy udział, ale koledzy rzadko pytają, jak nam poszło.

U. kl.3c: Jak do tego doszło, że udzielacie wywiadów dla radia? Jak to się zaczęło?

U. kl.3a: Na początku roku szkolnego przyszła do nas pani dyrektor i zapytała, czy chcielibyśmy uczestniczyć w audycjach radiowych. Zgłosiliśmy się i odtąd raz w tygodniu do szkoły przyjeżdża pan redaktor z radia. Zadaje nam różne pytania, a my na nie odpowiadamy.

U. kl.3c: Czy byliście w radiu?

U. kl.3a: Nie. Pan redaktor przyjeżdża zawsze do nas.

U. kl.3c: Skąd wiecie, o co pan redaktor was zapyta?

U. kl.3a: Zdarza się, że znamy tylko temat rozmowy, np. o książkach albo o hałasie. Nie wiemy dokładnie, o co pan redaktor zapyta.

Zbigniew Kruszelnicki zginął 5 czerwca 1944 r. w Miedzianej Górze. Miał wtedy 22 lata.

Wilk, *Długi*, *Czarny* i *Babnicz* chcieli zdobyć niemiecki samochód wojskowy dla partyzantów. Jednak w przyczepie zatrzymanego samochodu jechał cały oddział niemieckich żołnierzy. W nierównej walce zginęli *Wilk* Zbigniew Kruszelnicki, *Długi* Maciej Jeziorowski i *Czarny* Witold Sobierajski. Uratował się tylko jeden z nich – Józef Rzeźnicki *Babnicz*.

U. kl.3c: Jak się przygotowujecie do rozmów przed mikrofonem?

U. kl.3a: Nie przygotowujemy się. Po prostu odpowiadamy na pytania. Mówimy to, co myślimy. Rozmowa trwa zwykle około 15 min.

U. kl.3c: Czy pamiętacie jakieś pytania, które zadał wam pan redaktor?

U. kl.3a: Na przykład, jakie jest nasze ulubione śniadanie albo ulubiony kolor? Kto to jest grafik komputerowy? Jakie lubimy książki? Czy sportowcy mają lekkie życie? Z czego zrobiona jest tęcza? Dlaczego wyginęły dinozaury?

U. kl.3c: Czy zdarza wam się improwizować?

U. kl.3a: A co to znaczy *improwizować*?

U. kl.3c: To znaczy, że nie wiecie, co odpowiedzieć na pytanie, a mimo to bez zastanowienia wymyślacie odpowiedź, tak „na poczekaniu”.

U. kl.3a: Tak, to się często zdarza. Na przykład musieliśmy powiedzieć bez zastanowienia, jaka jest nasza ulubiona kolęda. Czasem przez to improwizowanie jest bardzo śmiesznie.

– Kiedy pan zapytał, jak się robi grilla, odpowiedziałam, że do grilla wkłada się węgiel i kiełbasę. A potem zjada się kiełbasę z węglem. Oczywiście wszyscy wiedzą, że tak się nie robi. Kolega odpowiedział, że grilla robi się zgodnie z instrukcją obsługi. Bardzo śmiałyśmy się z tych odpowiedzi.

Patronem naszej szkoły jest Zbigniew Kruszelnicki pseudonim „Wilk”. Jego imię zostało nadane naszej szkole 11 listopada 1991 roku.

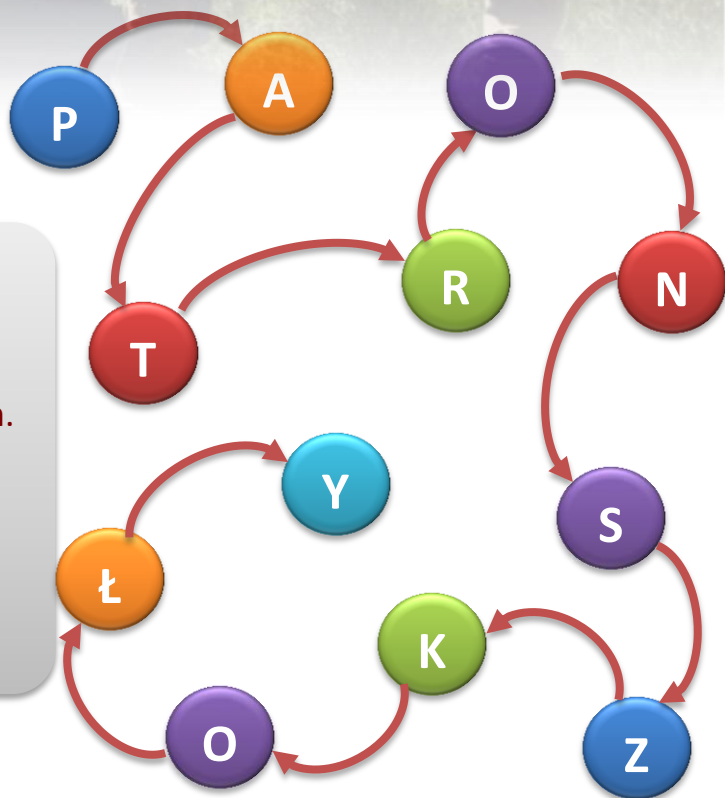

Zbigniew Kruszelnicki urodził się 30 kwietnia 1922 roku w Grudziądzu. Miał młodszą siostrę. Był dobrym uczniem. Miał szczególne zdolności do nauki języków obcych. Biegle posługiwał się językiem niemieckim, dobrze znał język francuski i rosyjski. Był harcerzem.

Kiedy miał 17 lat wybuchła druga wojna światowa. We wrześniu 1939 r. do Polski wkroczyły armia niemiecka, a potem rosyjska. Wojsko polskie nie było w stanie obronić naszego kraju, dlatego Polska znalazła się pod okupacją. Polacy rozpoczęli walkę partyzancką przeciw wrogowi, m.in. wysadzali pociągi nieprzyjaciela, aby utrudnić transport na front. Nauczyciele uczyli dzieci i młodzież na tajnych kompletach. Harcerze drukowali i roznosili gazetki, które nawoływały do walki. Wszystko odbywało się w konspiracji, czyli w tajemnicy, dlatego używali pseudonimów, aby ukryć przed wrogami swoje prawdziwe nazwiska.

O Zbigniewie Kruszelnickim „Wilku” nakręcono film.

To bohater obdarzony wielkim szacunkiem. Jego imię zostało nadane, naszej szkole.

- Na pytanie skąd się bierze deszcz kolega odpowiedział, że w niebie jest kran z wodą. A przecież deszcz pada z chmur.
- Pamiętam pytanie, dlaczego warto pić mleko. Powiedziałem wtedy, że jak się wypije mleko, to można dostać kota.
- Śmiesznie było też wówczas, kiedy wymyślaliśmy, co można zrobić z makaronu albo z buraka. Buraki używane są często do gotowania barszczu, a koleżanka zastanawiała się, czy burakiem można ufarbować sobie włosy na czerwono. Wszyscy improwizowaliśmy.

U. kl.3c: Czy stresujecie się podczas nagrań?

U. kl.3a: Tylko na początku jest taki lekki „stresik”. A potem pan nas rozśmiesza i się rozluźniamy. Czasem dostajemy cukierki i jest fajnie!

U. kl.3c: Jakie był najciekawsze tematy?

U. kl.3a: Mnie zaciekawił temat o tym, dlaczego wyginęły dinozaury. A ja pamiętam pytanie, dlaczego Morze Bałtyckie jest słone. Dla mnie bardzo interesującym tematem była tęcza – z czego jest zrobiona. Można dowiedzieć się wielu interesujących rzeczy.

U. kl.3c: W jaki sposób pan redaktor nagrywa wasze wypowiedzi?

U. kl.3a: Najczęściej używa dyktafonu, czyli takiego małego kieszonkowego magnetofonu do zapisywania i odtwarzania mowy.

U. kl.3c: Czy podczas nagrań zdarzają się problemy techniczne?

U. kl.3a: Nie, nigdy. Zawsze wszystko się dobrze nagrywa.

U. kl.3c: Czy podoba wam się praca redaktora radiowego? Czy w przyszłości chcielibyście pracować w radiu?

U. kl.3a: Praca redaktora radiowego jest fajna, ale chyba trudna. Trzeba wymyślać pytania do wywiadów i słuchać, co inni mówią. Ciągłe trzeba wyciągać rękę z dyktafonem – to jest pewnie męczące. Ale z drugiej strony można spotykać się ze sławnymi ludźmi i z nimi rozmawiać. My też jesteśmy trochę sławni, bo występujemy w radiu.

U. kl.3c: Czym są dla was te nagrania?

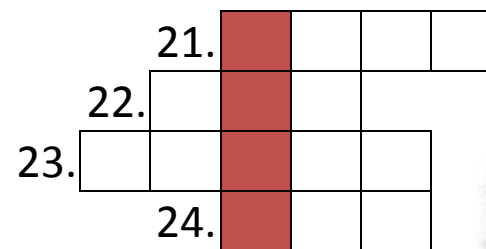
U. kl.3a: To wielka przygoda. Teraz wiemy, że każdy może mieć inne zdanie i może je głośno wypowiadać. To jest właśnie demokracja.

U. kl.3c: Wywiadów radiowych udzielają uczniowie klas trzecich. Co poczujecie, kiedy w przyszłym roku szkolnym zastąpią was inni.

U. kl.3a: Będziemy zadowoleni, że wezmą z nas przykład.

U. kl.3c: Dziękujemy za rozmowę.

U. kl.3a: My również dziękujemy i zapraszamy wszystkich do słuchania naszych audycji w radiu eM Kielce.

- 1) Nie je, nie pije, a chodzi i bije.
- 2) Bawią się nimi dzieci.
- 3) Nie znajdziesz jej w stogu siana.
- 4) Mąż kury, pieje co rano.
- 5) Początek i....
- 6) Pluszowy niedźwiadek..
- 7) Największa wyspa na świecie.
- 8) Zjadł czerwonego Kapturka i babcię.
- 9) Mruczy i lubi mleko.
- 10) W godle Polski.
- 11) Wycierasz nią rysunek wykonany ołówkiem.
- 12) Zapisujesz w nim lekcje i prace domowe.
- 13) Koń w paski.
- 14) Na tapczanie siedzi...
- 15) W szkole między przerwami.
- 16) Nosisz w nim przybory szkolne.
- 17) Dawny dom Inuitów (Eskimosów).
- 18) Kwaśny owoc.
- 19) Chodzimy tam na filmy.
- 20) Wypożyczasz w niej książki.
- 21) Powstaje po stopieniu się lodu.
- 22) Chytrusek, który ma rudą kitę.
- 23) Ma je róża i jeź.
- 24) Galopujące zwierzę domowe.

Krzyżówki wykonali uczniowie kl.3c, członkowie *Koła dziennikarskiego* (Antoni Kapata, Julia Dąbrowska, Julia Gołębiowska, Nadia Sobczyk, Amelia Młynarczyk, Marcelina Stachura, Filip Jaworski pod opieką pani Tamary Machnik.

PORTRET MOJEJ MAMY

26 maja
Dzień Matki

Prace w edytorze grafiki *Paint* wykonali uczniowie: Kacper Koprowski, Wiktor Domański kl. 3a; Aleksandra Stadnik, Filip Cizek, Zuzanna Kowalska, Julia Pedrycz kl. 3b; Julia Bieniaszewska, Marcelina Stachura, Julia Gołębiowska, Wiktoria Choińska, Dawid Dobrowolski kl. 3c; Amelia Sala, Nikola Bernasiewicz, Ola Majewska, Kalina Krawiec, Mikołaj Budzowski, Igor Grzela kl. 2a pod opieką pani Bogumity Bors.